

Előfizetési ár:

Egész évre	— — —	4 K.
Fél évre	— — —	2 K.
Negyed évre	— — —	1 K.
Egyes szám	— —	20 f.

AZ ERDŐ

Hirdetések

egy hasábos garmondszedés milliméter soronkint 10 fillérrel, táblázatos és garmond betűnél kisebb betűfaj szedés másfélszoros egységárral számítatik. — Az egész oldal négy hasáb széles.

Előfizetőknek az állásrealit és kínálat rovata rövid közlésekre díjtalanul áll rendelkezésre.

Szerkesztő:

BALOGH ERNŐ

m. kir. erdőtanácsos.

Erdészeti és vadászati szaklap kisebb erdők birtokosal és kezelői, erdészeti altisztek, erdőőrök és vadőrök részére.

TULAJDONOS ÉS KIADÓ AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET.

Az előfizetési ár «Az Erdő» kiadóhivatala címén Budapest, V., Alkotmány-utca 6. szám alá küldendő. Ide intézendők a lap szétküldésére vonatkozó reklamációk is.

A lap szellemi részére vonatkozó levelezés (kéziratok stb.) «Az Erdő» szerkesztőségéhez, Budapest, V., Zoltán-utca 16. sz. intézendők. Kéziratok vissza nem adatnak.

«Az Erdő» munkatársai megfelelő irói tiszteletdíjban részesülnek, a melyet a szerkesztőség évnegyedenként utalványoz. A lap után netalán származó tiszta jövedelem teljes összegében az Orsz. Erdészeti Egyesület által kezelt oly alap javára fordítatik, a mely — később meghatározandó módon — e lapra előfizető erdészeti altisztek, erdő- és vadőrök javára fog szolgálni.

TARTALOM.

A tutajozásról. (Kolozs József.)

Erdőőri és vadőri szakvizsgák eredménye.

Prémium a hadsegítő irodának.

Különfélék: Kitüntetés. — Halálozás. — Erdőgondnoksági székhelyváltás. — A tölgyfa ellentálló képessége a házigombával szemben. — Vadászó papák. — Időjelzés.

Hivatalos közlemények: Emlék- vagy ereklyeként tartott fegyver adómentessége ügyében.

Változások az erdészeti szolgálat köréből.

Előfizetési díjak nyugtázása.

Szerkesztői üzenetek.

Tárca. Talány. (Steukáné-Bapcsányi Vera.)

A tutajozásról.

Irta: Kolozs József m. kir. főerdőmérnök.

(Folytatás.)

A folyószám és heveder között középre jő az egyik festéksáv, az átmérőt jelző szám és a tutaj hátulsó része között középre a másik festéksáv.

A mellékelt rajz bővebb felvilágosítást nyújt a kivitelre nézve.

Itt megjegyzem, hogy a tutajok felvételénél használt festék minden gondnokságnál más színű, oly célból, hogy kétséget kizáróan meg lehessen állapítani, hogy a tutajokból útközben kiverődött szálfák mely gondnokságtól származnak.

A származási hely pontos megállapíthatása végett a tutajba fűrt szálfák hátulsó bütüje 2—3 helyen szintén befestetik, azonkívül pedig a koronasütővassal is besütítetik.

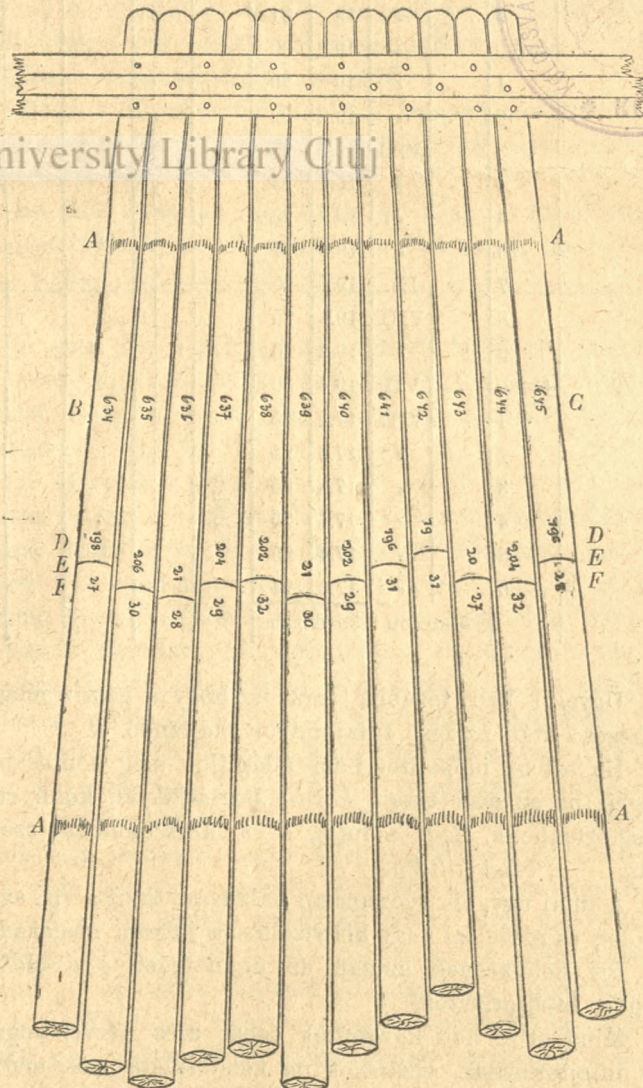
A szálfákon kitüntetett méretek a szállítólevelekbe pontosan bevezetettek, még pedig a hosszúság egész méter és páros deciméterekben, a vastagság pedig egész centiméterekben, valamint az ezen vastagságnak megfelelő osztály is.

(A tutajszállítólevél mintája a túloldalon.)

A tutajszegkek és gúzsok mennyisége nem iratik be a tutajszállítólevelekbe, mivel a tutajozás befejezése után a felhasznált gúzs- és szegmennyiség egy külön kimutatásban számoltatik el.

A tutajok felvételével és a szállítólevelek kiállításával elkészülvén, a tutajok elindíthatók.

A tutajok elindítása előtt nagy gond fordítandó arra, hogy azok jól ki legyenek kötve, vagyis kötelekkel stb. a parthoz erősítve, nehogy a megérkező gátvíz vagy egy esetleg hirtelen keletkező árvíz a tutajokat elsodorja, még mielőtt azok szabályszerűen el lettek volna indíthatók.

A. Festéksáv. — B. Legkisebb szám. — C. Legnagyobb szám. — D. Hosszúsági méret. — E. Középvonal. — F. Vastagsági méret

28. sz. Szállítólevélhez átvételi bizonylat

a vaséri m. kir. erdőgondnokság makkerlői I. számú rakpartjáról a boesközi m. kir. faraktárgondnoksághoz letutajozott faanyagokról.

A tutajos neve: Hagl Dezső és Stadler János.

A fenyő-, épület- és műszerfának							A fenyő-, épület- és műszerfának							Felszerelési faanyag és teher			
foljó	neme	osztálya	hossza	közép átmérője	kőb. tartalma	tutaj bére	foljó	neme	osztálya	hossza	közép átmérője	kőb. tartalma	tutaj bére				
száma			m.	cm.	m. ³	K f	száma			m.	cm.	m. ³	K f				
40107		VIII.	18.8	27												db.	
8		"	18.2	24												Készevező 3	
9		"	19.4	23												Heveder, mint feltéher 4	
40110		IX.	19.4	21												Evezőrud { I	
1		"	19.8	21												{ II	
2		VIII.	19.2	25												Hajórúd { I	
3		"	19.4	23												{ II	
4		"	19.2	24												Komlórud	
5		VII.	19.4	29												Zsendely	
6		"	19.4	29													
7		"	19.2	31													
8		"	18.4	29													
9		"	19	31													
40120		"	19.2	30													
1		"	19	29													
2		"	19.2	32													
3		VIII.	19.2	25													
4		"	16.2	24													
5		"	19.2	25													
6		"	19.2	24													
7		IX.	19.4	25													
8		VIII.	19.4	25													
9		"	19.2	26													
40130		VII.	19.4	30													
1		VIII.	17.2	25													
2		"	17.6	24													
3		"	17.8	25													
4		"	17.4	26													
5		"	17.4	25													
6		"	17.6	24													
összesen : 30 darab																	

Ügyelni kell továbbá arra is, hogy a gátviz megérkezése után az első tutaj mikor indítandó el.

Ha ezt az időpontot nem állapítjuk meg pontosan, vagyis ha az első tutajt korán bocsátjuk el, könnyen megtörténhetik, hogy a tutaj, — a mint mondani szokás, — a vizet kifutja.

A tutaj ugyanis gyorsabban haladván, mint a víz, azt utóléri és megelőzi s így kis vizállásba jutván, megakad.

Igy keletkeznek azután az úgynevezett elzárások, vagyis tutajtorlaszok.

Mindent el kell követnünk tehát arra nézve, hogy ily tutajtorlaszok, elzárások ne keletkezessenek, mert eltekintve attól, hogy ily elzárások szétbontása, a torlaszokban szétverődött tutajok újból való átfúrása tete-

mes költségbe kerül, időben is sokat veszítünk, mert egy nagy torlasz szétbontása sokszor több napi munkába kerül.

Nemcsak az első, hanem a többi tutaj is okozhat elzárást, ha az indítás rosszul fogatosítottatik.

Tudnunk kell pontosan, hogy az egyes tutajokat milyen időközökben bocsássuk egymás után útnak.

Az elindítási időre befolyással van a száraz vagy nedves időjárás, az évszak, a tutaj súlya, a tutaj hosszúsága stb.; továbbá tekintetbe kell vennünk azt is, hogy egy talp után a bokor, vagy megfordítva, egy bokor után az egy talpból álló tutaj mikor indítható el.

A tutajtorlaszokat elkerülendő, főleg a következőkre kell tehát gondot fordítanunk:

1. Széles tutajok nem fúrandók.
 2. Nehéz tutajok nem fúrandók.
 3. Bokorra semmiféle felteher nem rakandó.
 4. A tutajok indításánál az illető védkerületi erdőőr személyesen jelen legyen.
 5. Az egyes tutajok *megfelelő időközökben* indítandók el.
 6. Minden gátviz, vagyis minden tutajozási nap után a folyószakasz bejárandó és a tutajokból útközben esetleg kiverődött szálfa kikötendő.
 7. Megbízhatatlan, rossz tutajosok a tutajfűrástól eltiltandók.
 8. Bokorszállításnál feltétlenül két tutajos alkalmazandó.
 9. Nehéz, vastag fa, feltehernek nem teendő, hanem az az előtábla szálfaíhoz gúzsokkal hozzá kötendő.
 10. Ha a bokornál az utótábla esetleg könnyebb, mint az előtábla, akkor az utótáblára kevés felteher teendő.
 11. Bokornál minden egyes szálfa gúzsával látandó el.
 12. Az evezőlapátok erős szegekkel erősítendőek az evezőrudakhoz, nehogy útközben az evezőlapátok a rudaktól elváljanak.
 13. Tutajörök fejszén kívül gajhókkal is ellátandók; a gajhókkal ugyanis könnyebben dolgozik a munkás, mint fejszével, továbbá mélyebben benyulhat a vízbe és így könnyebben kifoghatja a tutajokból kiverődött és úszó fát.
 14. Elzárásoknál mindig kéznél legyen elegendő csipkaró is.
- A tutajok rendeltetési helyekre (az alsó kifogó rakpartokra) leérkezvén, ott *kifogatnak*, és a vevőknek szabályszerűen átadatnak.

A munkások, tutajosok részére a tutajbér, vagy a tutajozási bérszabályzat, vagy pedig alku alapján m.³-kint megállapított egységár szerint fizettetik ki.

A tutajokból kiverődött szálfa időközönként visszaszereztetnek.

A visszaszerezett faanyagok tutajba fúrva, új szállítólevél mellett szállíttatnak le.

A tutajozás befejezése után foganatosítatik az utolsó visszaszerezés (rehabitio).

Miután pedig ez az utolsó rehabiálás sokszor november havában eszközöltetik, tehát oly időben, — midőn a beállott hideg időjárás, havazás stb. folytán a munkát a hideg vízben nagy nehézséggel, fáradsággal és a munkások egészségének veszélyeztetésével jár, — újabban a munkások részére vízáthatlan kecskebőröket szereztünk be.

Ezeket a bőröket a visszaszerezésnél alkalmazott munkások lábbelijükre húzván, — a vízben könnyebben dolgozhatnak.

Ezek a kecskebőrök a szászsebesi m. kir. erdőhivatalhoz tartozó sugági m. kir. erdőgondnokság útján szereztettek be.

A tutajokból legtöbbször akkor verődnek ki a szálfa, ha a tutaj nagyon széles, vagyis ha több szálfa fúrnak be a tutajba, mint a mennyi ez a folyómeder szélességére való tekintettel megengedhető volna.

Széles tutaj tehát nem fúrandó.

Hogy a 12 méternél rövidebb faanyag befúrása elkerülhető legyen, — a rövid fa lehetőleg felteherként szállíttatik le.

Ez által nemcsak azt érzük el, hogy a tutajbérek kiegyenlítődnék, de elkerüljük a befűrt fánál hosszabb

TÁRCZA.

Talány.

Irta: Steukáné-Bapcsányi Vera.

Mikor Paulis alezredes nyugalomba vonult, a város végén egy csinos villába költözött. Megtakarított tőkájének kamatai és nyugdíja gondtalan megélhetést biztosított neki és családjának. Valóságos művészettel értettek hozzá, miképen tegyék minél kellemesebbé és kényelmessé hátralevő éveiket.

A megtestesült derűs boldogság és csendes megelégedés mintaképei voltak: az apa, az anya és a leány. Az asszony legfeljebb csak akkor jött ki a sodrából, ha a modern idők áramlatait említették előtte. Valósággal indulatba jött arra a gondolatra is, hogy egy úrilány otthonán kívül, irodában, vagy más hasonló alkalmazásban önállóan keresse meg kenyerét. Milyen visszatevő nőietlen foglalkozás! Az ő idejében ilyesmi lehetetlen lett volna. Hogy ma már másképen gondolkoznak az emberek, s a leányok kénytelenek kenyérkereset után nézni, hogy férjhez mehessenek? Bah! Ez csak kifogás! Itt van egy eleven példa: az ő Ilona leánya, ki mond-

hatja róla, hogy boldogtalan, amiért még nem ment férjhez? Mije hiányzik? Talán ha férjhez megy, vagy önálló állásban volna, nyugodtabb és boldogabb életet élhetne?

És rámutatott leányára, ki 30 éve daczára üde arczával és sugár alakjával bátran elvegyülhetett a fiatal bálozó leányok közé, a nélkül, hogy valakinek eszébe jutott volna számon tartani muló éveit, melyek még mindig egyformán derűs kedélyén sem hagytak nyomot. Ez annál bámulatosabb volt, mert a család egyhangú, unalmas életet élt, csöppet sem olyant, mely a leány életének tartalmát és némi változatosságot nyujtana.

Az öreg alezredes pontosan hetenként kétszer jelent meg a kaszinóban s ugyanilyen naptárszerű pontossággal minden hétnék keddjén uzsonna-időben megjelent náluk Végh Ferencz megyei aljegyző. Télen-nyáron, hóban vagy esőben a szokott látogatás sohasem maradt el. Nem azért, mintha az öregek valami nagy élvezetet találtak volna a már kissé kopaszodásnak induló aljegyző — szerintük unalmas társaságában; ennek daczára valószínűleg nagyon megdöbbenének, ha egy keddi napon elmaradna. Uzsonna után rendszeren visszavonultak s Véghet Ilonára bízták.

És így ment ez már évek óta. Minden kedden délután

felteherrel járó kellemetlenséget és egyes tutajok túlterhelését is.

A hol a nagy mennyiségű rövid fa miatt a bokrok fűrése elkerülhetetlen, ott a bokorba fűrandó faanyag úgy máglyázandó, hogy az elő- és utótábla hossza együtt a 28 métert ne haladja meg. (Folyt. köv.)

Erdőőri és vadőri szakvizsgák eredménye.

Az 1914. évben megtartott erdőőri és vadőri szakvizsgák a következő eredménynyel végződtek:

Mely erdőfelügyelőségénél	A vizsgázók száma	A vizsgázók között			Nem nyert képe- sítést
		künni	jó	elég- sées	
I. Erdőőri szakvizsgák:					
Besztercebányai erdőfelügyelőségénél	8	1	3	2	2
Brassói	5	—	1	3	1
Budapesti	2	—	1	—	1
Kassai	2	—	1	1	—
Kolozsvári	9	1	1	6	1
Máramarosszigeti	2	—	—	2	—
Miskolci	4	—	—	3	1
Nagyszombati	—	—	—	—	—
Pécsi	2	—	—	2	—
Pozsonyi	2	—	1	1	—
Szombathelyi	3	—	1	2	—
Temesvári	10	2	2	4	2
összesen:	49	4	11	26	8
%		8,16	22,45	53,06	16,33
		83,97			
II. Vadőri szakvizsgák:					

Vadőri vizsgára ez évben senki sem jelentkezett.

Prémet a hadsegítő irodának.

A hadba vonultak segítésének egyik legfontosabb ágazata az, a mely meleg holmival igyekszik katonáinkat megvédeni a téli hideg ellen. Sajnos, kevés a remény arra, hogy a téli hadjáratot elkerüljük, ellenkezőleg azzal kell számolnunk, hogy hős katonáinknak a küszöbön álló téli hónapokban az ellenséges hadakon kívül a tél keserveivel is meg kell küzdeni, a mely Lengyelország síkján és a Drina melléki magaslatokon egyaránt kemény szokott lenni. Ha mi itthon maradtak az ő helyzetüket elgondoljuk, a mint hetekig és hónapokig az idő minden viszontagságainak kitéve, az otthoni kényelem legegyszerűbb eszközeitől megfosztva élnek katonáink folytonos életveszedelem közepette, akkor bizonyára mindenki, a kinek módjában van, szívesen hozzájárul tehetségéhez képest ahhoz, hogy legalább az időjárástól minél kevesebbet szenvedjenek azok, a kik a hazáért, az itthon maradottakért a legnagyobb áldozatot hozzák.

Sok történt már e téren a magyar társadalom részéről, de sajnos, még mindig nem elég. A hadsegítő iroda tevékenységi körében Pekár Gyuláné fáradhatatlan és önfeláldozó lelkes vezetése alatt kezyű készítő műhely működik, a melybe hadba vonultak visszamaradt segélyre szoruló családtagjai prémkezyűket készítenek katonáink részére, hogy máskülönb megdermedő kezükből ki ne hulljon a fegyver. Közel négyszáz nő foglalkozik a kezyűk készítésével s már több mint kétszáz ezer darabot szállítottak a hadügyminiszteriumnak, a mely így jóval olcsóbban jut a szükséglethez, mint a különben szintén bőven foglalkoztatott szücsipartól

3 óraker feltűnt Végh hosszú alakja az út kanyarulatánál, hóna alatt hosszúkásra összehajtogatott papircsomaggal. Uzsonna alatt a város heti eseményeit megbeszélték s mikor az öregek visszavonultak, Végh előszedte papirjait s néhány költeményt olvasott fel legújabb munkáiból. Azután beszélt saját ügyeiről, a jövőben való reményeiről, az előléptetés kilátásairól s végül, mikor az óra az ötöt elverte, összeszedte papirjait s távozott.

A leány udvarias figyelemmel hallgatta a kissé egyhangú, szintelen előadást s ha a férfi néha türelmét veszve, kifakadt az előléptetés nehézségei miatt, vagy hivatalos kellemetlenségekről panaszkodott, a leány higgadt, okos szavai mindig megnyugtatóan hatottak rá.

Néhány hét óta a leány mintha változást vett volna észre a férfi kedélyében és viselkedésében. A ruhájára is mintha több gondot fordítana, költeményei meghatározottan jobbak lettek. Fiatalos élénkség és tűz volt bennük, hangja szinesebb, szavai és gondolatai gazdagabbak és szebbek voltak, mint azelőtt. Ezt a szunynyadó érzést egy női ideál váltotta ki belőle, egy nő, a kit költeményeiben nem nevezett meg, de tőle várja jövő reményeinek és boldogságának megvalósítását. A leány boldogan, megértően hallgatta a férfit, mikor ez remegő hangon, lelkesülten olvasta ébredező szívé-

nek megnyilatkozását. Csak azt nem érti, mire vár még, miért nem vallja be végre, hogy szereti és feleségül kívánja? Minek ez a névtelen rajongás, hiszen ő már ügyis sejtí és látja, mi megy végbe a férfi lelkében. Talán fél, hogy visszautasítják?

Egy keddi napon mégis valami szokatlan történt: jóval 3 óra előtt látta a férfit az út kanyarulatánál feltűnni. Kissé izgatottnak látszott s hóna alól hiányzott a rendes papircsomag.

A leány csendesen mosolyogva fogadta. Ma nyilatkozni fog s benne megvolt a jóakarát, hogy a férfi feladatát megkönnyítse. De azért úgy tett, mintha semmit se vett volna észre. Midőn szülei uzsonna után visszavonultak, oda tolt a székét az ablak mellett levő asztalka elé, cigarettát és a hamutartót oda tette rendes helyére s ő maga is helyet foglalt vele szemben.

— Nos, Végh, ma nem olvas fel valamit?

— Ha megengedi, igen, de az egyszer nem a lapokba szánt költeményekből, hanem valami mást, a mit csak a magam számára irtam és minden gondolkozás nélkül önkéntelenül, belső kényszer alatt, szívemnek dobogása diktált a tollam alá.

Kabátja zsebéből kihúzott egy összehajtogatott papirlapot. Szenvedélyes, forró vallomás volt a költemény.

s e mellett a hadba vonultak családtagjai is tisztességes keresethez jutnak.

Ennek az áldásos tevékenységnek szíves támogatására kérjük fel a t. olvasóinkat, az által, hogy a szükséges nyersanyagot adományozni szíveskedjenek.

Kikészített és nyers vadbőrök, régi szörme bélések, prémgallérok, muffok, kisebb darabokban is, jó szolgálatot tehetnek. A házi- és üregi-, valamint a mezei nyúl bőre is kiválóan jó erre a célra.

Tisztelettel kérjük, hogy t. olvasóink ezekből minél többet szíveskedjenek postán vagy vasuton a hadsegítő irodába (Budapest, IV., Váci-utca 38.) küldeni. A küldemények portómentesek.

Különfélék.

Kitüntetés. Ő császári és apostoli királyi Felsege legkegyelmesebben megparancsolni méltóztatott, hogy *Puksa Andrásnak*, a 15-ik tábori tüézrezred tartalékos hadnagyának, az ellenséggel szemben vitéz magatartása elismeréseül a legfelső dicsérő elismerés tudtul adassék.

Puksa András a polgári életben m. kir. erdőmérnök és a görgényszentimrei m. kir. erdőéri szakiskolánál mint tanársegéd van alkalmazva.

Halálozás. *Kossányi Béla* m. kir. erdőmérnök életének 52-ik, állami szolgálatának 18-ik évében, november hó 1-én hosszas szenvedés után Besztercebányán meghalt.

Biloucsky József, a jászóvári prépostság főerdőmérnöke, Abauj-Torna vármegye törvényhatósági bizott-

ságának tagja, október hó 11-én életének 60-ik évében hirtelen elhunyt.

Koschatzky Rezső m. kir. erdőmérnök, október hó 2-án Nyíregyházán hosszas szenvedés után meghalt.

Merényi Gyula, a lipótújvári m. kir. főerdőhivatalnál alkalmazott m. kir. erdőszámtiszt, életének 27-ik évében, rövid, súlyos szenvedés után nov. 7-én meghalt.

Győrössy Endre m. királyi erdőmérnökgyakornok, 33-ik gyalogezredbeli tartalékos zászlós, nov. 6-án, életének 25-ik évében, a galicziai harcztéren szenvedett sérülése következtében Aradon elhunyt.

Erdőgondnoksági székhelyváltás. A m. kir. földmívelésügyi miniszter a temesszlatinai m. kir. erdőgondnokság székhelyét Karánsebesre helyezte át.

A tölgyfa ellentállóképessége a házigombával szemben. A «Természettudományi Közlöny» egyik számában írja dr. Bernátsky Jenő kiváló tudósunk a következőket:

«A házigomba (*Merulius lacrymans*) épületfában, nedves lakásokban, pinczékben, bányákban néha óriási kárt okoz s az ellene való védekezésről, továbbá életmódjáról már számottevő irodalom van. Legújabbán Wehmer kísérletileg kimutatta, hogy míg a luczfenyő fája a gomba hatására nagyon hamar pusztul, addig a tölgyfa kitünően ellentáll neki. Kocsános és kocsántalan tölgyfával kísérletezett. A fából parketdarabhoz hasonló kis, vékony hasábokat vágott s azokat házigombával fertőzte; pinczehelyiségben nedves fal mellett másfél év alatt a gomba felületesen fejlődésnek indult, de kilencz darab fahasáb közül hét darab egészen kemény maradt

Elfogultan, remegő hangon olvasta fel. A leány még nem hallott ilyent tőle. Két forró könnyesepp futott le az arczán, midőn kezét az asztal fölött a férfinak nyujtotta.

— Nagyon szép volt, Végh, igazán páratlanul szép!

— Csakugyan szépnek találja? Köszönöm elismerését, valóban jól esik. Maga volt eddig az egyetlen, ki hosszú évek óta közelebb állott hozzám, kinek költeményeimet kéziratban megmutattam s kivel gondolataimat bizalmasan megosztottam. Azért maga legyen az első, a ki boldog titkomat megtudja.

— Titkot? ...

— Igen, titkomat, melyet hónapok óta a világ előtt féltve rejtegetek s máig senkivel sem közöltem. Nos tehát, néhány nap mulva a hivatalos közlöny meghozza bírónak való előléptetésem, a mi már nem titok, mert a hivatalban többen is tudják, de azt még senki, hogy végre felhagyok a legényélettel s eljegyeztem magamat.

— Eljegyezte magát?

A leány nyelve egyszerre mintha ólomból lett volna, elállt a szava. Jól tudta, hogy most úgy illene, szerencsét kívánni, de ajkait nem tudta mozgatni. A férfi abbéli boldogságában, hogy végre beszélhet bensejét foglalkoztató ügyről, észre sem vette ezt.

— Soha sem voltam oly hiú és szemtelenül beképzelt, hogy remélni merjem, hogy a leány viszonzza érzelmeimet. Ő az idei farsang ünnepelt bákirálynője, oly szép és olyan fiatal, körülrajongva és elkényeztetve! Ugyebár eltalálta, kiről beszélek? Lévy Nusi a választottam. Ön csodálkozik rajta? Magam is úgy voltam vele kezdetben, azt hittem, álmodom, mikor a leány nyíltan tudtomra adta, hogy érzelmeimet viszonzza. Ő és én! Mint a napsugaras hajnal az éjszaka mellett, ugyebár? Ő nem találja visszatetszőnek külsőmet, sem előrehaladott koromat. Azt mondja, előtte a belső ember számít, azt szereti és nagyrabecsüli bennem, szóval: a durva héj alatt is felismerte a bennem rejlő arany magot. Egészen úgy gondolkozik, mint ön.

És csillogó szemekkel, izgatottan elmesélte az elmúlt hónapok küzdelmeit, mint teltek folytonos remény és kételkedés közt, míg végre diadalmaskodott. Sok elmondani valója volt s hangja ujjongott a szerelemtől és boldogságtól. Végre felállott, hogy búcsúzzon.

— Ezután hiányozni fognak nekem a megszokott keddi napok.

— A helyett hetenként hét boldog ünnepnapja lesz, kedves Végh, — szolt a leány összeszedve magát.

— Ha megengedi, legközelebb menyasszonyommal

s két hasábon a fa cs. k egyik oldalán s csak 5—10 mm. mélységig korhadt el. Hasonló nagyságú lúczfenyőhasábok ugyanott és ugyanakkor teljesen elkorhadtak. Japán tölgyfája pedig éppen semmit sem szenvedett.

Wehmer elismeri, hogy az ellentállóképesség több tényezőtől függ, nevezetesen a külső fiziológia körülményektől — legveszedelmesebb az érintkezés a nedves fallal, — úgyszintén a fa szerkezetétől s a benne foglalt tápláló anyagoktól. De kiemeli, hogy az ellentálló képességnek nagyon fontos tényezője a fa tannintartalma. A tölgyfa ellentálló képességét szerinte a tölgyfában foglalt csersavnak köszöni. Megemlíti, hogy a csersav iránt a különböző gombák nem egyformán érzékenyek. A *Penicillium* 20—30% tannintartalmat eltűr. De a *Botrytis* fejlődésére már 0.1% tannintartalom is zavarólag hat. A *Merulius* aránylag szintén nagyon érzékeny, mert már 1—2% tannintartalom megárt neki.

Vadászó pápák. Azok a nagy vadászatok, a melyek Rómában mindig szokásosak és népszerűek voltak és még manapság is divatban vannak, azokból a vadászatokból fejlődtek, a miket Scarampi-Mezzarota bibornok, korának egyik leggazdagabb főpapja, rendezett a XV. század közepén. Ez időtől kezdve a pápák és a többi egyházi méltóságok állandóan hódoltak a vadászat szenvedélyének s a *Messagero* a vadászatot kedvelő pápák közül felemlíti II. Piust, II. Pált, Girolamo Riariót, IV. Sixtus pápa öcsesét, Francesco Gonzagát s későbből Ippolito d'Este, Lodovico d'Aragona, Petrucci, Cornaro és Alessandro Farnese bitorosokat. VI. Pius, a ki szintén szenvedélyes vadász volt, a vatikáni kertekben hódolt nemes szenvedélyének. Annibale della Genga,

a későbbi XII. Leó pápa, akkor még szerény apát volt, de szintén nagy kedvelője a vadászsportnak. Egy reggel a pápa az apát kíséretében ott állt a kertben, mindkettőjük kezében kovás vadászfegyver. VI. Pius egymásután lőtt s bár mindig duplázott, soha egyetlen lövés sem talált. Végre rosszkedvűen odafordult Della Gengához: «Lássuk már most, hogy mit tudsz te. Fogadok egy püspökségbe, hogy azt a pacstírtát ott a levegőben nem tudod lehozni!» Della Genga, a ki kitünő lövő volt, meglepetten kiáltott fel: «Hát van üresedésben püspökséged?» — «Lőjj és majd megtudod», — volt a pápa válasza. Della Genga erre arcához kapta pus-káját, majd lőtt és — a pacstírtát holtan zuhant a földre a pápa lábai elé. «Bravó, püspök úr!» — kiáltott a pápa és szavának ura is volt, mert Della Genga csakhamar püspökséget kapott. Ez volt Della Genga apát első lépése a pápai méltóság felé.

Időjelzés. A «Meteor» november hó második felére a következő időjelzést teszi közzé: November hó második felének változási napjai a következők: 16. enyhe; 17. erősen csapadékos; 18. szeles; 21. enyhe; 23. szeles, esetleg hideg; 27. részben enyhe; 30. hideg, száraz.

Hivatalos közlemények.

Emlék- vagy ereklyeként tartott fegyver adómentessége ügyében.

10,825/1913. P. szám. Ő felsége a király nevében a magyar királyi közigazgatási bíróság S. Károly sz.-i lakosnak fegyveradó-ügyét, melyben a t.-i magyar királyi

együtt teszem tiszteletemet. Fogadja, kérem, szívesen. Remélem, egykor hasonlítani fog önhöz. És jó barátok maradunk egyebár, hűséges jó barátok, mint eddig?

— Hogyne, kedves Végh, hiszen ez magától értetődik.

Távozása után a leány mozdulatlanul állva maradt a szoba közepén. Úgy érezte, mintha a világ hirtelen elborult volna, lábai alatt meginogna a talaj s szeméről egy pillanat alatt lehullott volna a rózsaszín szemüveg, melyen keresztül nézte eddig az életet. Mint a villám, úgy cikázott át agyán a gondolat, hogy szülei csak azért tartották vissza a férjhezmenéstől, hogy jelenlétével minél melegebbé, visszatartott hozományja által minél kényelmesebbé tegyék saját kiesinyes életüket. Nem a hozzávaló szeretetteljes ragaszkodás volt ez, hanem rút önzés, melynek saját gyermeküket feláldozták. És mint valami tükörlapban, úgy látta jövő életének sivatárságát, ma úgy mint holnap egyformán telnek majd napjai: a háziteendők, a főzés, varrás, a bevásárlás. Társaságát apjának néhány vele egykorú társa és néhány éretlen zászlós képezik majd, a kik a garnizonból hozzájuk ellátogatnak; minden úgy lesz, mint ezelőtt, csak a keddi napok fognak hiányozni. Látszólag nem sok és mégis minden, a mi egyhangú életébe egy kis

napfényt hozott, a mi lelkét melegen és fiatalon tartotta. Máig fiatal volt, most öreg lett, fáradt és keserű. Ez az egyetlen óra tette azzá, a mire hónapok és évek nem voltak képesek. A kétségbeesés, keserűség és undor, mely évek hosszú során öntudatlanul lelkében összegyülemlt, most egyetlen óriási hullámban feltörött.

Egy látomány volt, mely alig tartott tovább, mint a villám cikázása, azonban hatásában rettenetes és végzetes.

Két perc múlva ott feküdt összezúzott tagokkal erkélyük alatt a kövezeten. Egy munkásember, ki éppen arra haladt, mesélte: hogy a kisasszony feldúlt arczzal kijött az erkélyre, egy széket állított a mellvédő elé s arra felállva, karjait kiterjesztette s fejével lefelé vetette magát a kövezetre. Abban a pillanatban vége volt.

Paulis alezredes és felesége minden nap kimennek a sírhoz s tünődve állnak meg a díszes márvány síremlék előtt, melyen aranyba vésvé csak a leány neve és egy óriási kérdőjel áll.

A talányt, melyet a kőlap takar, soha sem fogják megfejteni. Miért akart meghalni, mikor semmi oka sem lehetett rá?

pénzügyigazgatóság 1912. évi október hó 30-dik napján 98,005. szám alatt s a közigazgatási bizottság 1912. évi december hó 12-dik napján 6067. sz. alatt határozott; nevezett ügyfél beadott panaszja folytán, 1913. évi október hó 30-dik napján tartott nyilvános ülésben tárgyalás alá vevén, következőleg

ítélt:

A magyar királyi közigazgatási bíróság ennek a panasznak helyet ad, s a panaszost a panaszolt 2 korona fegyveradó megfizetésének kötelezettsége alól felmenti.

Indokok:

Figyelemmel panaszosnak arra a sehol meg nem czáfolt, avagy még csak tagadásba sem vett előadására, hogy a kérdésben levő 1 csövű löfegyver nem más, mint a nyugdíjaztatása előtti hosszas csendőri szolgálatában általa használt golyós fegyver, a melyet nyugdíjaztatása alkalmával ő megvett és a melyet teljesített csendőri szolgálatának emlékeül őriz;

figyelemmel arra, hogy az 1883. évi XXIII. t.-cz. 5. §-ának b) pontja az emlék, vagy családi ereklyeként tartott fegyvereket a fegyveradó alól kivetteknek mondja;

figyelemmel arra, hogy ezzel a törvény rendelkezéssel szemben a panaszolt határozatban foglalt általános hivatkozással fentartott az a pénzügyigazgatósági indoklás, hogy a kérdésben levő löfegyver különben vadászatra alkalmas: a fegyveradó alól való mentesség tekintetében akadály nem lehet, a mi már csak az idézett t.-cz. 42. §. f) pontjának abból a rendelkezéséből is egyenesen következik, hogy az, a ki az 5. §. b) pontja alatt adómentesnek nyilvánított löfegyverét vadászatra használja: fegyveradó jövedéki kihágást követ el:

a jelen ítélet rendelkező részében foglaltak szerint határozni kellett.

Változások az erdészeti szolgálat köréből.

(Kérjük az uradalmak t. vezetőségeit, hogy erdészeti létszámukban beálló változásokról a szerkesztőséget értesíteni sziveskedjenek.)

A m. kir. földművelésügyi miniszter Rajtsán János m. kir. erdőtanácsost sok éven át teljesített hű és hasznos szolgálatainak teljes elismerése mellett — saját kérelmére — nyugalomba helyezte.

*

A m. kir. földművelésügyi miniszter Fenyves Lajos m. kir. erdőtanácsost, hű szolgálatainak elismerése mellett, végleges nyugalomba helyezte.

*

A m. kir. földművelésügyi miniszter Eránosz Antal János kir. erdőfelügyelőt m. kir. erdőtanácsosi minőségben megbizta a segesvári m. kir. állami erdőhivatal vezetésével s áthelyezte Budapestről Segesvárra.

*

A m. kir. földművelésügyi miniszter áthelyezte Gura Károly m. kir. főerdőmérnököt Szászsebesről Körösbányára erdőgondnoknak, Kolecsányi László m. kir. segéderdőmérnököt Zsarnóczáról Lukóra erdőgondnoknak, Hering Albert m. kir. segéderdőmérnököt Besztercebányáról Benesházára erdőgondnoknak, Onczay László m. kir. segéderdőmérnököt Fenyőházáról Teplicskára erdőgondnoknak, Gruber Rezső m. kir. segéderdőmérnököt pedig megbizta a szászsebesi m. kir. erdőhivatalnál a pénztár-ellenőri teendők ellátásával.

A m. kir. földművelésügyi miniszter a kolozsvári m. kir. erdőigazgatóság kerületében Pásk László m. kir. erdőőr; az orsovai m. kir. erdőhivatal kerületében id. Róma János m. kir. erdőőr; a lippai m. kir. főerdőhivatal kerületében Pécskán Leontin m. kir. főerdőőr; a szászsebesi m. kir. erdőhivatal kerületében Katona János m. kir. főerdőőr és Muntyu János m. kir. erdőőr; a vinkovezei kir. főerdőhivatal kerületében pedig Sztojanovics Márton kir. főerdőőr nyugalomba helyezte.

Előfizetési díjak nyugtázása.

Az 1914. évi október hónapban a következő előfizetési díjak folytak be az Országos Erdészeti Egyesület pénztárába:

Földi Antal hd. 3-40, földmív. min. hd. 140—, Bártfa város hd. 22-55, Nagyborosnyói jár. erdg. 5—, Bojgár János 2-50, Rimasombati adóhiv. hd. 20-85, Dési közbirt. hd. 21-15.

1 koronát fizettek: Köpfler Mihály, Pudlimer Gyula, Juhász János, Tóth István, Birós József, Burányi István, Csekon János, Horváth János, Kölesei Károly, ifj. Sperlágh József, Újváry Jenő, Holler Ferencz, Kovács János, Gönczi Sándor, Katona Lajos, Kakas István.

2 koronát fizettek: Alsólendvai jár. erdőőr, Illés Ignác, Kovács István, Brunner János, Csokona József, Horváth József, Virlics Gyula, Klagyirik József, Vajda János, Latics Gyula, Sebestyén János, Kiss Károly, Magyar György, Prónay Béla, Szullik Frigyes, Máté János, Bodenlosz József, Walaszky Mihály, Demerasz József, Csóka József, Vesza Tivadar.

3 koronát fizettek: Varró Joachimmé, Mezey Károly.

4 koronát fizettek: Kozmár Zsigmond, Muske Lajos, Grauzer Jenő, Kiss Aladár, Podbjeli urad. erdg., Ernst és Schulez, Vesza János, Syllaba Káloz.

Szerkesztői üzenetek.

Gyakran érkeznek felszólalások kiadóhivatalunkba a cím-szalagon átjavított lakcím miatt. Ez úton közöljük, hogy ezen átjavításokat nem a posta, hanem a kiadóhivatalunk eszközli a bejelentett cím-változás alapján, a nagyobbarányú címnyomatási költségek megtakarítása céljából. Kérjük tehát, hogy fölsőleges reklamációkkal a t. előfizetők ne forduljanak hozzánk.

G. L. 1. A szőrmék árai csak tél derekán szoktak kialakulni s ezért ez idő szerint még csak a mult téli árakat tudjuk közölni. Ezek a következők: nyest 30—35 K; nyuszt 35—40 K; görény 7—8 K; vidra 30—35 K; róka 15—20 K; vadmacska 10—15 K; őz 1—2 K; szarvas 5—6 K; biúz 40—60 K; medve 80—100 K; nyúl rendszerint 50—60 fillér szokott lenni, mult évben azonban, mikor a báronyszövetek olyan divatba jöttek, 1-20, sőt 1-40 K-t is adtak a téli nyúlšőrméért. — A belföldi módus nem nagyon keresett czikk, de azért azt is lehet értékesíteni. Az árát nem tudjuk.

2. Az ebadót illetőleg minden vármegyének külön ebtartási szabályrendelete van, melyeket mi természetesen nem ismerhetünk. Nézze meg tehát az ebtartásra vonatkozó vármegyei szabályrendeletet a legközelebbi jegyzői, vagy szolgabírói hivatalban s abból megtudhatja, hogy kelle-e az erdőőrnek a két tacsó után adót fizetni, s ha igen, mennyit.

3. Előfizetése szeptember hó végével már lejárt.

B. N. Hirdetésére még nem érkezett be ajánlat.

R. J. A vadászatról szóló 1885. évi XX. t.-cz. 36. §-át az 1901. évi XX. t.-cz. 23. §-a hatályon kívül helyezi, a mennyiben ez utóbbi törvény kimondja, hogy bármiféle címen befolyt pénzbüntetés fele a kincstárt, fele pedig a községet illeti. Ennélfogva a vadászati kihágások után megállapított pénzbüntetésből a feljeltőt semmi sem illeti meg.

J. M. A kopár területekhez ideiglenes minőségben kinevezett m. kir. erdőőröknek és családtagjaiknak nemcsak joguk van fél-árú jegy váltására jogosító arczképes igazolványra, hanem ezt tartoznak is megváltani, mert ha nem váltják meg, úgy egyszeri utazásra sem ők, sem családtagjaik félárú jegy váltására jogosító igazolványt nem kapnak.

Cz. J. A «Vadász-Lap» szerkesztője Sugár Károly országos vadászati felügyelő A lapra vonatkozó minden kívánságával tessék hozzá (Budapest, V., Földművelésügyi miniszterium) fordulni. A lap előfizetési ára egész évre 12 kor., az «Országos Magyar Vadászati Védegylet» tagjai részére pedig évi 8 kor.

O. L. Sem az erdőri szakiskola két évi tanfolyama, sem az elemi iskola 5-ik és 6-ik osztályának elvégzése, sem az egy évi elemi iskolai ismétlődő tanfolyam elvégzése középiskolailag nem minősíthető, vagyis semmiféle középiskolának sem felel meg.

A 10 fillért a lap javára bevételeztük.

J. J. Olvassa el fentebb a G. L.-nek szóló üzenetünket.

ÁLLÁSKERESLET ÉS KINÁLAT

45 éves, róm. kath., nős, gyermektelen, szakvizsgázott erdőőr, ki magán-uradalmakban mint fővadász és körvadász volt alkalmazva, az erdészeti és vadászati teendőkhöz teljesen jártas, magyarul és németül tud, azonnali belépésre megfelelő állást keres. — Czime a szerkesztőségénél megtudható. (53.)

27 éves kis családu erdőőr, ki főhercegi uradalomban van alkalmazva és saját költségére önállóan fáczánokat is tenyészt, január 1-re megfelelő állást keres. Czime a szerkesztőségénél megtudható. (54.)

56 éves, de nem rokkant, róm. kath., nős, 30 évi gyakorlattal bíró szakvizsgázott erdőőr, ki uradalmakban mint erdőőr, vadász és gazdasági vezető volt alkalmazva, az erdő kihasználását, felújítását, a csemeték nevelését és ültetését, valamint a vadak ápolását, a dúvadok irtását és az angol rendszerű fáczántenyésztést érti, megfelelő állást keres. — Czime a szerkesztőségénél megtudható. (55.)

43 éves szakvizsgázott, jó szolgálati bizonyítványokkal rendelkező, feltétlenül jó magaviseletű erdőőr, lehetőleg uradalomba, állást keres. Az állást bármikor elfoglalhatja. Czime: Illés Ignác erdőőr, Tállya (Zemplén megye). (57.)

Szakiskolát végzett és szakvizsgát kitünő eredménnyel tett, bajor «Revier-Försterschule»-t jó eredménnyel végzett nős főerdőőr állását változtatná s oly uradalomba keres alkalmazást, hol rendszeres gazdasági terv szerint kezeltetnek az erdők. Ajánlatok «Pagony-erdész» jellegére a szerkesztőségbe kéretnek. (56.)

45 éves, róm. kath., nős, családostól, szakvizsgázott erdőőr, ki mint erdőőr és vadőr nagyobb uradalomnál volt alkalmazva s most mint gazdasági munkafelügyelő teljesít szolgálatot, állást keres. A gazdaság és erdészet minden ágában jártas, érti a vadak gondozását és tenyésztését. Magyarországon kívül keveset németül és tótul is beszél. Czime: Bajgár János, Tura u. p. Váczsentszlászló. (59.)

Intelligens, négy gimnáziumot és erdőri szakiskolát végzett, jól szakvizsgázott 20 éves, hadmentes, de erős testalkatú, feltétlenül megbízható és erélyes fiatal ember, megfelelő állást keres. Czime a szerkesztőségénél megtudható. (58.)

Szakiskolát végzett, szakvizsgázott, jó bizonyítványokkal rendelkező egyén bármikor belépésre állást keres. Czime: Holler Ferencz szakv. erdővéd, Decs (Tolna-megye). (60.)

HIRDETÉSEK

Új gyakorlati módszer! Biztos golyólövés útmutatója 1-20. Klespitz, Gosztola (Zala megye). (1.XXIV.S.)

Vadászatra betanított, teljesen kifejlett fiatal, 2 drb. élő **Uhu**, darabonként 50 koronáért eladó. Szíves ajánlatokat kér Czidor János m. kir. erdőőr, Pozsga u. p. Zám Hunyad megye. (3.IV.1.)

2557/1914. sz.

Tállya nagyközség előljáráóságától.

Pályázati hirdetmény. Tállya nagyközség képviselőtestületének 26—864/914. sz. határozata folytán Tállya nagyközség megüresedett erdőri állására pályázatot hirdetünk.

Felhívjuk mindazokat, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1879. évi XXXI. t.-c. 37.§-ában előirt erdőri szakvizsgának sikeres letételét s eddigi működésüket igazoló okmányaikkal felszerelt kérvényeiket f. évi november hó 25. napjáig bezárólag alulirt előljáráósághoz czímezve, közvetlenül a sátoraljaujhelyi m. kir. erdőhivatalhoz adják be, mert a későbbben érkező kérvényeket figyelembe nem vesszük.

Ezen állás javadalmazása: 1. 800 kor. fizetés, melyet szabályszerű nyugtára a községi pénztár fizet ki havi utólagos részletekben; 2. 16 ürm. tűzifa beszállítva; 3. a rátkai határban 25 hold (10 vékás) szántóföld használata.

Az állás f. évi december hó 1 napján foglalandó el, katonaviselt, kis családostól, nem különben 40 éven aluli egyének előnyben részesülnek.

Tállya, 1914. évi október hó 22. napján.

Kula Pál

főjegyző.

(2.)

Toldy István

főbíró.

Gazdáknak és baromfitenyésztőknek

nélkülözhetetlen segédkönyvek a

Hreblay Emil m. kir. gazdasági felügyelő által irt

baromfi- és házinyul-tenyésztési szakmunkák:

1. Általános tudnivalók	III. kiadás ára 1.— K
2. Baromfitenyésztés	I. " " 5.— " "
3. Tyuktenyésztés	II. " " 3.— " "
4. Pulykatenyésztés	II. " " 3.— " "
5. Lud- és kacsatenyésztés	I. " " 3.— " "
6. Baromfiak hizlalása	II. " " 1.50 " "
7. Baromfitermékek értékesítése	" 2.— " "
8. Az ezüst szörmenyul tenyésztése és értékesítése.	I. kiadás " 2.— " "

E nyolcz munka Szerzőnél — Eperjesen, erdészeti altisztek s egyéb alkalmazottak által postautalványon megrendelve fele árban kapható.